

Kinderen op sleeptouw in beeldentuin van het museum

JEUGDTHEATER KWATTA

★★★★★

Acteurs dartelen tussen beelden.

OTTERLO Het mag dan een vijver zijn in een beeldentuin, waarom zou je er niet een afwasje in kunnen doen? En ook al bestaat het groene veld uit museumgras vol kostbare sculpturen, waarom zou je er niet op kunnen kamperen?

Het Nijmeegse jeugdtheatergezelschap Kwatta zwemt tijdens de voorstelling *Kijk... daar drijft een Pan!* met een gezonde brutaliteit door de beeldentuin van het Kröller-Müller Museum in Park Hoge Veluwe. De acteurs benaderen de kunstwerken met een innemende nieuwsgierigheid. Daarmee steken ze de kinderen aan, die ze tijdens hun speurtocht door de museumtuin op sleeptouw nemen.

Ze laten de kinderen de kilte van graniet voelen door hen met hun billen op de stenen trappen van het amfitheater van Marta Pan te plaatsen. Ze dansen een afwaskwastenballet op een koperen gangpad uit de minimal art stroming. En ze illustreren hoe natuur en cultuur in elkaar opgaan, door een operazanger hartstochtelijk met rollende r en keelklank k tussen de bomen te laten kwetteren ('Kwatta, kwatta' en 'Kröller-Müller').

Regisseuse Josee Husaarts heeft alles ingebed in een humoristisch verhaal over een conflict tussen een dienstbare suppoost en een elitaire tante in mantelpak, die geen kinderen duldt tijdens haar kunstervaring. Natuurlijk vinden ze elkaar, zoals ook een dikbuikig muzikaal heerschap zijn zingende bruid ontdekt en de kampeerders Arend en Tilly hun groengesikkelde blauwborstvogel spotten (en daarmee weer oog krijgen voor elkaar). Door hun hart open te stellen voor kunst kan de liefde er ook nestelen, is het motto van dit ludieke samenwerkingsproject tussen Kwatta en Kröller-Müller.

Annette Embrechts

Kijk ... daar drijft een Pan!, Kwatta.
Vanaf 8 jaar. 5/9. Kröller-Müller
Museum, Otterlo. kwatta.info

Patat en kaviaar gaan best samen bij Kwatta

door Nicole Beaujean

'Kijk, daar drijft een Pan heeft niets te maken met de 'bosgod Pan, zoon van Hermes en de nimf Penelope. Alhoewel, eigenlijk best veel met natuur. Maar daarover later meer. De titel verwijst naar de naam van de Franse beeldend kunstenaar Marta Pan, die permanent exposeert in de beeldentuin van het Kröller Müller Museum. En laat dat nou net de plek zijn waar de Nijmeegse Theatergroep Kwatta gistermiddag de première beleefde van haar nieuwste kindervoorstelling. Voor zover ze bestaan, werkten alle weergoden mee om deze besloten voorstelling tot een succes te maken. Maar zoals dat met premières gaat, waren de volwassenen oververtegenwoordigd in het publiek. Jammer, want *Kijk, daar drijft een Pan* is juist bedoeld om schooljeugd kennis te laten maken met kunst in het algemeen en de beeldentuin van Kröller Müller in het bijzonder.

THEATERGROEP KWATTA

'Kijk daar drijft een Pan'

- **Locatie:** Beeldentuin van het Kröller Müller Museum.
- **Voor speellijst en actuele informatie:** www.kwatta.info

Hoofdrolspelers zijn een bekakte kunstenaar in mantelpakje, die kunst toch echt niets voor kinderen vindt, en natuurvorser Arend de Vogel, die vooral oog heeft voor de natuur, en zijn vrouw Tillie daarbij vergeet. Suppoost Fred de Vries praat het geheel aan elkaar, en ja, hoort hij nu bij het museum of hoort hij bij Kwatta? Het expressieve drietal krijgt ondersteuning van twee operazangers en een choreografe/danser. De voorstelling begint bij *Sculpture flottante* (1960-1961) van Marta Pan en voert langs de vijver, over de gazons, de paden en langs de open plekken, waar andere beelden staan opgesteld. Pan ontwierp

al deze elementen en verbond ze tot één geheel: museum, tuin en een vijver. Arend de Vogel en zijn vrouw doen de afwas met het vijverwater, en dat is zowel de stijve kakdame (Kim Berkenhagen) als de suppoost (Jawi Bakker) natuurlijk een doorn in het oog. En wat doen al die kinderen eigenlijk in het park? „Kunst en kinderen, die horen niet bij elkaar, net zo min als patat en kaviaar.”

Met veel humor, zang en dans laat Kwatta kinderen ontdekken dat je kunst op veel manieren (en heel persoonlijk) mag beleven. En het werkt: het jonge publiek kijkt gebiologeerd toe en luistert ademloos naar het lied *Muze Amuse*. De Nijmeegse theatergroep werkte eerder op deze educatieve wijze samen met Museum Het Valkhof. Behalve als vrije voorstellingen in oktober wordt *Kijk, daar drijft een Pan* gespeeld voor schoolklassen (groep 5 t/m 8). Echt jammer, deze herfstige timing, want een beetje zon werpt letterlijk een heel ander licht op deze speelse openluchtkunst.

Theatergroep Kwatta tijdens een voorstelling in het beeldenpark van het Kröller-Müller.

foto Edwin Deen

HET MUSEUM ALS DECOR

■ JEUGDTHEATER

door ESTHER KLEUVER

Er gebeuren de komende weken vreemde dingen in de Beeldentuin van het Kröller-Müller Museum. Een dikke man rent luid zingend voorbij achter een ouderwetse kinderwagen. En kruipt daar nu iemand uit een tentje? Het is hier toch geen camping? Je kunt heel wat verwachten als Theatergroep Kwatta ergens het kampement opslaat om een voorstelling te maken. *Kijk... daar drijft een Pan!* leert je op een andere, speelse manier naar kunst kijken.

Eerder maakte Theatergroep Kwatta al de voorstelling *Kwattamuseum*, of... *mag ik jouw ogen even lenen* in het Nijmeegse museum Het Valkhof. Regisseuse Josée Husaarts was ook daar de drijvende kracht achter: „Ik vind het leuk om kunst toegankelijk te maken voor kinderen. Kinderen denken van moderne kunst vaak dat ze het toch wel niet zullen begrijpen en daarom gaan ze er niet graag naar kijken. Dan was het leuk om te zien dat ze in eerste instantie met tegenzin het museum in kwamen, maar dan uiteindelijk het gebouw niet meer uit te slaan waren.”

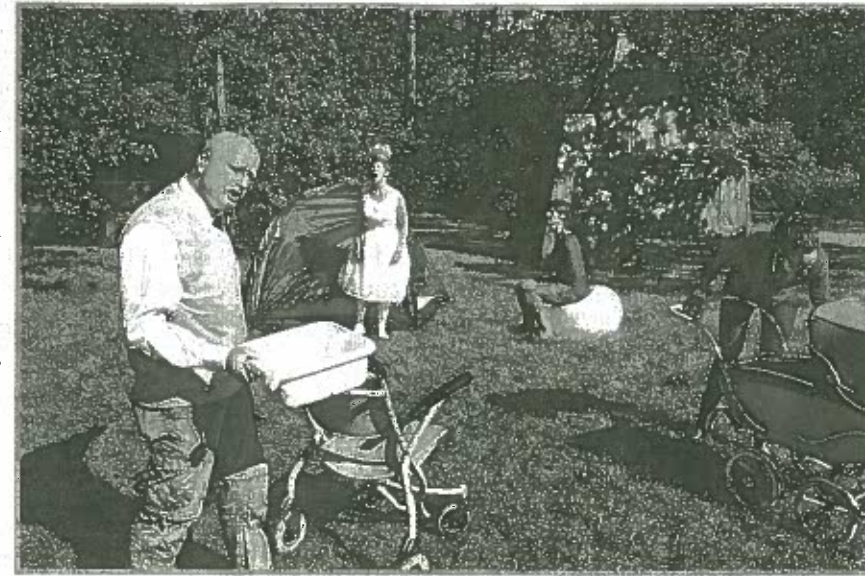
De voorstelling was zo'n succes dat

Kwatta maakt voorstelling in beeldentuin Kröller-Müller

het Kröller-Müller het gezelschap benaderde om iets soortgelijks te maken in hun eigen museum. „Het verschil is dat het nu buiten is, en een maatje groter. De kunstobjecten zijn natuurlijk een stuk omvangrijker,

dus ik heb groots uitgepakt met muziek, acteurs, twee operazangers en dansers. Het moest ook geen natuurwandeling worden waarbij af en toe iets gebeurt, maar ik wilde dat het publiek van de ene gebeurtenis in de andere zou buitelen. Er duikt van alles op, tot een choreografie met skippyballen en rolstoelen aan toe.”

Husaarts hoopt dat *Kijk... daar drijft een Pan!* wat losmaakt; niet alleen bij kinderen, maar ook bij volwassenen. „Mensen gaan toch vaak heel interessant kijken als ze in een museum zijn. Er hangt iets heiligs om beeldende kunst. We hebben het in Het Valkenhof zelfs gehad dat mensen naar onze rekwisieten die we daar even gestald hadden, stonden te kijken, en we ze hoorden zeggen dat ze dat kunstwerk toch maar niets vonden. Zo grappig. Kinderen blijken juist heel goed te kunnen kijken. Ze worden nog niet gehinderd door het feit dat ze ergens iets van moeten vinden. Ze zijn onbevangen, staan nog overal voor open. En met *Kwattamu-*

■ Theatergroep Kwatta wil in de Beeldentuin van het Kröller-Müller kunst toegankelijk maken voor kinderen.

FOTO: FRANS YPI

seum hebben we ook volwassenen gesproken die het een verademing vonden. Dat ze nog nooit zo gekeken hadden naar kunst.”

5 september t/m 24 oktober in het

Kröller-Müller Museum.
De voorstelling is gratis voor bezoekers van het museum, maar reserveren is gewenst.
Info: www.kmm.nl en/of www.kwatta.info.

De Telegraaf 02-09-'10

kind & kunst Anita Twaalfhoven

Parodie op reality-tv schiet haar doel voorbij

Theater

'Bubble Boy' van Het Lab. Info:
www.hetlab.org

Kijk daar wuift een pan' van Kwatta,
Kröller-Müller Museum, Otterlo

Jeugdtheaterwerkplaats Het Lab is de plek waar theatermakers zich in een jong publiek kunnen specialiseren. De artistieke leiding heeft een fijne neus voor nieuw talent en stimuleert jonge makers een eigen artistieke handtekening te ontwikkelen. Dat betekent dat je ook risico's moet nemen, met grensverleggende voorstellingen.

Zoals 'Bubble Boy', over een jongen die vanwege zijn ernstige auto-immuunziekte in een plastic bubble leeft. De voorstelling begint veelbelovend, om niet te zeggen spectaculair. Regisseur Lucas de Man, twee jaar geleden afgestudeerd aan de regieopleiding van de Amsterdamse Theaterschool, bedacht een verrassende invalshoek die het publiek direct in de voorstelling betreft.

De middelbare scholieren die met veel lawaai de zaal binnenlopen, zitten zo op het oog niet te wachten op theater over een ziekte. Maar ze zijn al snel overbluft door de personages die hen in witte doktersjassen stevig de les lezen. Vooral Tom Kuiters, die de immunoloog speelt, zet de zaal op zijn kop door de jongeren aan te spreken als proefkonijnen in een medisch experiment.

De drie medici gaan een live operatie uitvoeren en het publiek mag daarbij aanwezig zijn. Met veel spektakel volgt de onthulling van de patiënt, alsof het om een kermisattractie gaat. De kleine, kwetsbare jongen in zijn opblaasbare kamertje speelt zijn rol heel naturel en je krijgt er een brok van in je keel.

Het is een schril contrast met de botte bijl die de medici hanteren. Met knetterharde muziek beginnen zij hun operatie, die meer op een videoclip lijkt en natuurlijk mislukt. Daarna ontaardt de voorstelling in een chaos. Het is een parodie op realitytelevisie, met snelle beeldtaal,

V.l.n.r. Mevr. Dr. Prof. M. van 't Zuid, Mevr. Prof. Dr. M. Olff, Dhr. Dr. prof. J. Johnson.

harde muziek en sensatiebeluste presentatoren. Maar het verhaal gaat nergens heen en lijkt aan hetzelfde euvel te lijden als het mediacircus waartegen de theatermakers zich afzetten. Zo schiet 'Bubble Boy' helaas zijn doel voorbij.

In de voorstelling 'Kijk daar drijft een pan!', die theatergroep Kwatta speelt in de beeldentuin van het Kröller-Müller Museum in Otterlo, speelt de arrogante kunstkenner mevrouw Antoinette. Zij beweert dat kinderen en kunst net zoiets is als patat met kaviaar: ze horen niet bij elkaar!

Om te laten zien dat dit onzin is, organiseert het museum binnenkort de tentoonstelling 'Mijn Mooiste Landschap', met kunst die door kinderen is uitgekozen. Wie mee wil doen kan een topdrie kiezen uit vijftig landschappen die het museum in het depot bewaart. Die variëren van beelden en schilderijen tot tegels en schotels. Op www.kmmexpose.nl staat hoe de stemming tot dusver verliep. Zo vindt Merle een aquarel van Auguste Herbin uit 1915 het mooist. „Ik zie bijna alle kleuren van de regenboog. Daar word ik blij van!“, schrijft ze. Tijn kiest voor de 'Boom en vogel', die Bill Woodrow in 1983 maakte van olijfolieblikken.

„Deze vind ik grappig en hij heeft een mooie kleur.“ De vrolijke landschappen van Herbin en Chales Filger zijn populair bij de kinderen. Maar anders dan je zou verwachten kreeg een sobere zwart-wit foto met olieverf tot nu toe de meeste stemmen. Anisa is enthousiast: „Het ziet er heel cool uit en dat iemand dat z kan maken vind ik heel erg knap.“

Wie meedoet maakt kans eragat te zijn tijdens de opening van de expositie op 26/11.

Mooiste landschap

Expositie 'Mijn mooiste landschap' 26/11 t/m 6/3. Info: www.kmmexpose.nl en www.kmm.nl
Voorstelling 'Kijk daar drijft een pan'. Info: www.kwatta.info

Ook de nabij het museum gelegen kunsthandel Simonis & Buunk daagt jongeren, tot 20 jaar, uit een topdrie te maken uit 45 schilderijen van de collectie. Met een tekst zo lang als een Twitterbericht mogen ze hun keuze motiveren. Er zijn mooie prijzen te winnen. De verkiezingen lopen t/m 1/11 op www.simonis-buunk.nl/jongeogen